

Beroep tegen schorsingsbesluiten. Beroepen ongegrond.

Appellant stelt dat er voor verweerster geen reden was om tot tweemaal toe naar het middel van de schorsing te grijpen. De Commissie is van oordeel dat verweerster op basis van het opzeggen van het vertrouwen door het team in appellant en de bevindingen van de externe procesbegeleider tot het opleggen van de ordemaatregel als bedoeld in artikel 3.14 van de CAO PO heeft kunnen besluiten.

Uitspraak

CvBPO 2013.056 - U. 2013.12

heeft de navolgende beslissing gegeven

in de zaak van:

E*, appellant,
gemachtigde: mr. J.M. Frons,

tegen

de **Vereniging voor Protestants-Christelijk Onderwijs ***, verweerster,
gemachtigde: mr. M.A. van Maren- van Zadelhoff.

1. De procedure

1.1. Appellant heeft bij beroepschriften van 26 maart 2013 en 11 april 2013 beroep ingesteld tegen de schorsingsbesluiten van verweerster van respectievelijk 13 februari 2013 en 15 maart 2013. Namens verweerster is een verweerschrift d.d. 25 april 2013 ingediend.

1.2. Het beroep is ter zitting van de Commissie d.d. 8 mei 2013 behandeld. Hierbij zijn verschenen: appellant met zijn gemachtigde, de gemachtigde van verweerster, alsmede de heer F.* , voorzitter van het bestuur. Zowel de gemachtigde van appellant als die van verweerster hebben pleitnotities voorgelegd.

1.3. De Commissie kon ter zitting niet in voltallige samenstelling bijeen zijn, waardoor de geledingen van de zijde van de besturenorganisaties en van de zijde van de personeelsorganisaties niet gelijkelijk vertegenwoordigd waren, zodat, conform het Huishoudelijk Reglement van de Commissie dat hierin voorziet, één lid gekozen van de zijde van de besturenorganisaties, zich van stemming heeft onthouden, zoals hieronder ook in het dictum van deze beslissing aangegeven.

2. De feiten

2.1. Appellant, geboren op 9 april 1955, is sinds 1 januari 1999 als directeur bij (de rechtsvoorganger van) verweerster werkzaam. Appellant is directeur van basisschool 'De *.

2.2. Op 4 juli 2011 heeft er een functioneringsgesprek tussen verweerster en appellant plaatsgevonden. In dit gesprek heeft verweerster naar aanleiding van ingekomen opmerkingen van ouders en teamleden, kritiek geuit op het functioneren van appellant. In overleg met verweerster heeft appellant in dat verband een actielijst opgesteld. In een vergadering van januari 2012 heeft appellant de punten van zijn actielijst met het team geëvalueerd.

2.3. In april 2012 zijn er op de scholen van verweerster lerarenenquêtes gehouden in het kader van de WMK (Werken met Kwaliteitskaarten). Uit de uitslagen van de enquête blijkt dat basisschool 'De *- evenals het jaar ervoor – slecht scoort op onderdelen die de schoolleiding aangaan, in het bijzonder ten aanzien van het verantwoordelijkheidsgevoel, de communicatie en het leidinggeven.

2.4. Op 6 juni 2012 heeft er een beoordelingsgesprek van verweerster met appellant plaatsgevonden, waarin zij het functioneren van appellant, onder meer op basis van de uitkomsten van de WMK-enquête, als onvoldoende heeft beoordeeld. Partijen hebben toen afgesproken dat appellant een assessment in de vorm van Persoonlijke Profiel Analyse (PPA)/Functievergelijking zou ondergaan, om – afhankelijk van de conclusies – een plan van aanpak op te stellen.

2.5. In de periode van juli tot september 2012 is voormeld assessment afgenomen. De uitkomsten zijn neergelegd in een rapportage van 21 september 2012. Volgens de verrichte analyse komen de eigenschappen van appellant niet geheel overeen met de gedragskenmerken van de functie van directeur.

2.6. Naar aanleiding van de uitkomsten van het assessment hebben partijen in het najaar van 2012 afgesproken dat appellant zelf een verbeterplan zou schrijven, waarna een coach zou worden ingeschakeld om appellant te begeleiden. Daarnaast zou het team de opdracht worden gegeven om samen met appellant aan het schoolplan te werken en hem de kans te geven om aan zijn verbeterpunten te werken. Tevens werd besloten een extern procesbegeleider in te schakelen om gesprekken met het team, en die tussen het team en appellant te begeleiden.

2.7. De ingeschakelde externe procesbegeleider, mevrouw D. , is vervolgens met het team in gesprek gegaan. Na een aantal intensieve gesprekken is het team tot de conclusie gekomen dat het geen vertrouwen meer heeft in de samenwerking met de directeur. Bij brief van 11 februari 2013, gericht aan het bestuur van verweerster, heeft het team het vertrouwen in hem opgezegd.

2.8. Op basis van de gesprekken die de externe procesbegeleider met het team heeft gevoerd, heeft zij een advies opgesteld. In het advies d.d. 11 februari 2013 heeft zij geconcludeerd dat sprake is van een ziekmakende situatie. Zij heeft voorts een aantal aanbevelingen gedaan om de situatie te verbeteren.

2.9. Op 13 februari 2013 heeft verweerster appelland, bij monde van de heer F., haar voornemen kenbaar gemaakt hem als ordemaatregel voor de duur van vier weken te schorsen. Appelland is daarbij in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen. Bij brief en per e-mail van 13 februari 2013 heeft verweerster de schorsing, ingaande per 14 februari 2013, schriftelijk aan appelland bevestigd. Daarbij is appelland tevens de toegang tot de gebouwen van verweerster ontzegd.

2.10. Bij brief van 20 februari 2013 heeft verweerster haar voornemen geuit appelland met ingang van 14 maart 2013 voor de duur van drie maanden te schorsen. Daarbij is appelland tevens de toegang tot de gebouwen van verweerster ontzegd.

2.11. Op 7 maart 2013 heeft er een gesprek tussen appelland, verweerster en hun beider gemachtigden plaatsgevonden. Tijdens dit gesprek hebben partijen afgesproken dat verweerster een voorstel zal doen over de wijze waarop een nader onderzoek zal plaatsvinden, waarbij gedacht is aan het inschakelen van een deskundige (mediator) die gesprekken met het team en appelland kan voeren en kan beoordelen of terugkeer van appelland nog tot de mogelijkheden behoort.

2.12. Bij brief van 12 maart 2013 heeft appelland zijn zienswijze op de voorgenomen schorsing, zoals aangekondigd bij brief van 20 februari 2013, kenbaar gemaakt.

2.13. Bij brief van 14 maart 2013 heeft de gemachtigde van verweerster aan de gemachtigde van appelland bericht dat er onder leiding van een externe deskundige gesprekken zullen moeten plaatsvinden tussen appelland, het team en verweerster en dat onderzocht zal moeten worden in hoeverre terugkeer op basisschool 'De * tot de mogelijkheden behoort. Verweerster heeft in deze brief voorts toegezegd dat zij appelland zal informeren over wie het onderzoek zal leiden, zodra daarover duidelijkheid is.

2.14. Bij brief van 15 maart 2013 heeft verweerster haar schorsingsvoornemen in een definitief besluit omgezet. Daarbij is appelland met ingang van 15 maart 2013 voor de duur van drie maanden geschorst. Voorts is hem de toegang tot de gebouwen van verweerster ontzegd.

3. Standpunten van partijen

3.1. Appellant stelt, samengevat weergegeven, dat er voor verweerster geen reden was om tot tweemaal toe naar het middel van de schorsing te grijpen. Blijkens de brief van 11 februari 2013 hebben de teamleden kennelijk reeds op 9 januari 2013 geconcludeerd het vertrouwen in appellant op te zeggen, maar hebben zij tot 13 februari 2013 nog gewoon goed met hem samengewerkt. De door het team en verweerster genoemde incidenten over onder meer klachtafhandeling en het oplossen van pestgedrag zijn niet te bestempelen als directe zware conflicten dan wel onwerkbaar situaties. Van een onhoudbare situatie was dan ook geen sprake. Appellant meent voorts dat de externe procesbegeleider niet onafhankelijk is, nu zij werkzaam is voor Metrium, de instantie die ook als gemachtigde van verweerster optreedt. Daar komt nog bij dat appellant nooit met de externe procesbegeleider heeft gesproken. Volgens appellant zijn de schorsingen thans gebruikt voor een ander doel dan waarvoor zij bedoeld is. Een schorsing is niet bedoeld om een functioneringsprobleem aan te pakken. Al met al meent appellant dat de opgelegde schorsingen niet in het belang van de instelling noodzakelijk zijn.

3.2. Verweerster voert verweer en brengt onder meer naar voren dat verweerster appellant per 14 februari 2013 heeft geschorst op grond van het feit dat het team het vertrouwen in hem had op gezegd en gelet op de inhoud van het verslag van de externe procesbeleider. Er was sprake van een situatie waarin ingrijpen noodzakelijk was. Naar aanleiding van de negatieve beoordeling in 2012 heeft verweerster een aantal acties uitgezet, gericht op het beter functioneren van appellant. Als dan het team onverwacht (gedurende het verbetertraject) het vertrouwen opzegt, is het verweerster duidelijk dat er moet worden ingegrepen. Kort daarvoor waren er ook enkele incidenten geweest wat betreft het functioneren. De schorsing is evenwel niet gebaseerd op het functioneren van appellant. Verweerster diende een nader onderzoek in te stellen naar de ontstane situatie en hangende dat onderzoek was het niet in het belang van de organisatie dat appellant zijn werkzaamheden zou verrichten. Derhalve is er een time-out opgelegd. Verweerster heeft vervolgens actie ondernomen door eerst in gesprek te gaan met appellant, alvorens appellant met het team in gesprek te laten gaan. Dit gesprek heeft op 7 maart 2013 plaatsgevonden. Verweerster wil op een zorgvuldige manier de mogelijkheden tot terugkeer onderzoeken. Verweerster acht de tweede schorsing, opgelegd bij brief van 15 maart 2013, dan ook noodzakelijk.

4. De beoordeling

Schorsingsbesluit d.d. 13 februari 2013

4.1. Op grond van artikel 3.14, eerste lid, van de CAO PO kan de werkgever de werknemer schorsen voor ten hoogste vier weken, indien dit gelet op het belang van de instelling dringend noodzakelijk is. Ingevolgde het tweede lid van dit artikel wordt de werknemer voordat deze wordt geschorst in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze omtrent de voorgenomen schorsing kenbaar te maken. Een besluit tot schorsing wordt zo spoedig mogelijk daarna doch uiterlijk binnen drie dagen

schriftelijk bevestigd. De zienswijze van de werknemer omtrent de schorsing wordt in deze bevestiging opgenomen.

4.2. De Commissie volgt appellant niet in zijn betoog dat verweerster in strijd met het bepaalde in artikel 3.14, tweede lid, van de CAO PO heeft gehandeld door appellant onvoldoende de kans te hebben gegeven zijn zienswijze naar voren te brengen. De Commissie overweegt daartoe dat, hoezeer appellant ook in de gegeven omstandigheden, namelijk tijdens het gesprek op 13 februari 2013, aanstonds moest reageren, niet geoordeeld kan worden aldus niet adequaat in de gelegenheid gesteld te zijn zijn zienswijze kenbaar te maken. De beroepsgrond slaagt dan ook niet.

4.3.1. De Commissie is van oordeel dat verweerster op basis van het opzeggen van het vertrouwen door het team in appellant en de bevindingen van de externe procesbegeleider tot het opleggen van de ordemaatregel als bedoeld in artikel 3.14 van de CAO PO heeft kunnen besluiten. De Commissie overweegt daartoe als volgt.

4.3.2. De omstandigheid dat de teamleden het vertrouwen pas bij brief van 11 februari 2013 hebben opgezegd, terwijl zij reeds op 9 januari 2013 tot die conclusie waren gekomen en vervolgens nog tot 13 februari 2013 met appellant hebben samengewerkt, betekent niet dat verweerster niet tot genoemde schorsing kon overgaan.

4.3.3. De Commissie stelt vast dat uit de stukken en het verhandelde ter zitting blijkt dat het functioneren van appellant al langere tijd aan kritiek onderhevig was. Medio 2012 is het functioneren van appellant, met name op basis van de door het team geuite kritiek, als onvoldoende beoordeeld. Appellant heeft vervolgens meegewerkt aan een PPA/Functievergelijking, waarna er een (verbeter)traject is ingezet zoals omschreven in 2.6. Voorts staat vast dat zich direct voorafgaand aan de schorsing, in januari en februari 2013, een aantal voorvallen heeft voorgedaan met betrekking tot klachtafhandeling, het oplossen van pestgedrag en het regelen van een (leerkracht)vervanger, waarbij verweerster de regie van appellant heeft overgenomen wegens niet voldoende optreden van appellant zelf. Onder de gegeven omstandigheden is de Commissie van oordeel dat verweerster de brief van het team van 11 februari 2013 niet zonder meer naast zich neer kon leggen en dat zij op dat moment in redelijkheid naar het middel van de schorsing als ordemaatregel heeft kunnen grijpen. Daarbij zij opgemerkt dat de directe aanleiding van de schorsing niet is gelegen in het gestelde disfunctioneren van appellant, maar in genoemde brief van het team.

4.3.4. Naar het oordeel van de Commissie heeft verweerster bij haar afweging tot het opleggen van de schorsing ook de bevindingen van de externe procesbegeleider kunnen betrekken. In het feit dat de externe procesbegeleider werkzaam is voor hetzelfde bureau als dat waarvoor de gemachtigde van verweerster werkzaam is, ziet de Commissie geen aanleiding om niet van haar bevindingen uit te gaan. De omstandigheid dat haar bevindingen alleen zijn gebaseerd op gesprekken met het team, betekent voorts niet dat verweerster aan de inhoud van haar verslag geen waarde heeft mogen hechten. Conform de gemaakte afspraken is de externe procesbegeleider immers eerst alleen met

het team in gesprek gegaan en heeft het verslag betrekking op haar bevindingen naar aanleiding van deze begeleiding.

4.4. Anders dan appellant, is de Commissie van oordeel dat appellant niet in zijn eer en goede naam is aangetast door de wijze waarop verweester de ouders van de leerlingen en de geledingen over de afwezigheid van appellant in verband met de schorsing in kennis heeft gebracht. De Commissie overweegt daartoe dat het desbetreffende bericht zorgvuldig is geformuleerd en dat het woord 'schorsing' niet is gebezigd.

4.5. Gelet op het voorgaande concludeert de Commissie dat het beroep van appellant tegen het schorsingsbesluit van 13 februari 2013 ongegrond is.

Schorsingsbesluit d.d. 15 maart 2013

4.6. Ingevolge artikel 3.15 van de CAO PO – voor zover thans van belang – kan de werknemer, onverminderd het bepaalde in de artikelen 3.13 en 3.14, worden geschorst voor de duur van ten hoogste drie maanden, wanneer sprake is van gevallen als bedoeld in artikel 3.13 lid d. Ingevolge artikel 3.13 lid d van de CAO PO kan een werkgever een werknemer schorsen in andere gevallen waarin het belang van de instelling dit vordert.

4.7. Tussen partijen is niet in geschil dat verweester met het besluit van 15 maart 2013 heeft beoogd appellant te schorsen als ordemaatregel in de zin van artikel 3.15 lid 3 van de CAO PO.

4.8. De Commissie stelt voorts vast dat partijen weliswaar op 7 maart 2013 met elkaar in gesprek zijn gegaan, maar dat in dit gesprek louter procedurele afspraken over een nader onderzoek zijn gemaakt. Hoewel dat op zichzelf mogelijk was, is op de inhoud van de brief van het team van 11 februari 2013 op dat moment nog niet ingegaan. Gelet op het aldus op 7 maart 2013 plaatsgevonden gesprek en de inhoud daarvan is de schorsing van 15 maart 2013 te billijken. Daarbij zij opgemerkt dat uit de stukken, waaronder het bestreden besluit, blijkt dat verweester het vertrouwen in appellant niet heeft opgezegd en dat de ordemaatregel, anders dan appellant het kennelijk ervaart, aldus niet is gebruikt voor een ander doel dan waarvoor deze is bedoeld.

4.9. De Commissie is ten slotte niet gebleken dat de berichtgeving in het kader van de tweede schorsing aan de ouders van de leerlingen en de geledingen op onzorgvuldige wijze is geschied. De Commissie neemt hierbij in aanmerking dat verweester in dit verband in overleg met appellant een bericht heeft opgesteld en heeft doen uitgaan, waarin is opgenomen dat er naar aanleiding van het ingezette professionaliseringstraject de komende periode gesprekken zullen worden gehouden met het personeel van basisschool 'De Hoeksteen' over een verschil van inzicht over de samenwerking. Ook in dit bericht is het woord 'schorsing' niet gebruikt.

4.10. Gelet op het voorgaande komt de Commissie tot de slotsom dat het beroep van appellant tegen het schorsingsbesluit van 15 maart 2013 ongegrond is.

5. De beslissing

De Commissie van Beroep:

- verklaart de beroepen van appellant tegen de schorsingsbesluiten van verweerster van 13 februari 2013 en 15 maart 2013 ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door de Commissie van Beroep in de samenstelling mr. C. de Groot, voorzitter, mrs. A. Postma en W.A. Zwijnenburg, leden, terwijl mr. J. Donner zich van stemming heeft onthouden, in bijzijn van mr. L.F.A. Bos, griffier. De uitslag van het beroep is bij brief van 15 mei 2013 in verkorte vorm aan partijen medegedeeld, terwijl deze beslissing aan partijen is verzonden op 29 mei 2013.

(w.g. mr. C. de Groot, voorzitter)

(w.g. mr. L.F.A. Bos, griffier)

Voor afschrift,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'L.F.A. Bos', with a horizontal line underneath.

mr L.F.A. Bos, griffier